

Odbor odpadů
Vršovická 65, 100 10 Praha 10
www.mzp.cz

V Praze dne 6. února 2018

SDĚLENÍ

odboru odpadů Ministerstva životního prostředí k předávání autovraků po provedení operací dle přílohy 2 části 2.2.2.1 a 2.2.2.3 vyhlášky č. 352/2008 Sb., o podrobnostech nakládání s autovraky, kvalifikovanému zájemci mimo režim odpadů

Odbor odpadů Ministerstva životního prostředí (MŽP) se setkává s případy, kdy zařízení ke zpracování autovraků odstraní části a materiály obsahující škodliviny dle přílohy 2 části 2.2.2.1 vyhlášky č. 352/2008 Sb., o podrobnostech nakládání s autovraky (dále jen „vyhláška“), a dále provede zpracování autovraků dle minimálních technických požadavků stanovených v části 2.2.2.3 vyhlášky a následně tento autovrak nesprávně předávají kvalifikovaným zájemcům. Za kvalifikovaného zájemce se dle § 37c odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech (dále jen „zákon o odpadech“), považuje právnická nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání v oboru opravy a servisu motorových vozidel.

Požadavky na přednostní odstranění částí a materiálů obsahujících škodliviny dle části 2.2.2.1 přílohy č. 2 vyhlášky:

- a) baterie a nádrže na zkapalněný plyn nebo stlačený plyn,*
- b) potenciálně výbušné součásti (například airbagy), pokud je nelze deaktivovat,*
- c) provozní náplně (palivo, motorový a převodový olej, oleje z rozvodovky, oleje z hydrauliky, chladicí kapaliny, nemrznoucí směsi, brzdové kapaliny, náplně klimatizačního systému) a jakékoliv další kapaliny obsažené ve vybraném autovraku, pokud nebudou nutné pro opětovné použití příslušných částí,*
- d) všechny součásti obsahující rtuť, je-li to technicky proveditelné.*

Minimální technické požadavky na zpracování autovraku a zpracovatelské operace pro podporu recyklace stanovuje část 2.2.2.3 vyhlášky:

- a) vyjmutí katalyzátoru,*
- b) vyjmutí kovových konstrukčních částí obsahujících měď, hliník a hořčík, pokud tyto kovy nejsou odděleny během drcení,*

c) vyjmutí pneumatik, včetně rezervy, pokud je spolu s autovrakem předána k jeho zpracování, a objemných plastových konstrukčních částí (nárazníky, přístrojová deska a nádrže na kapaliny atd.), pokud tyto materiály nejsou odděleny během drcení tak, aby mohly být účinně recyklovány jako materiály,

d) vyjmutí skel.

Takto zpracovaný autovrak by měl být dále evidován pod katalogovým číslem 16 01 06 – autovrak zbavený kapalin a jiných nebezpečných částí podle vyhlášky č. 93/2016 Sb., o Katalogu odpadů. Některá zařízení pro zpracování autovraků však předávají tento autovrak jako tzv. „soubor náhradních dílů“ nebo „náhradní díly“ kvalifikovanému zájemci, který tento autovrak dále prodává kvalifikovaným zájemcům (tj. autoservisům), kteří je demontují nebo nabízejí dále k prodeji.

Zákon o odpadech stanovuje v § 37c odst. 2 možnost nabídnutí části autovraků výrobcí, akreditovanému zástupci, popř. jinému kvalifikovanému zájemci k opětovnému využití. Částí autovraku se však dle odboru odpadů MŽP míní části karoserie – bez VIN, kola, brzdové desky, motor, palubní deska, světlomety, tlumiče, výfuk, sedadla, tažné zařízení a další součásti vozidel, pokud jsou **předávána jednotlivě**, nikoliv „sešroubované“ ve formě (ne)kompletního autovraku.

Pokud je předáván celý skelet autovraku zbavený jen určitých částí, nemůže se jednat o soubor náhradních dílů, ale jedná se o autovrak (byť nekompletní). V návaznosti na tuto skutečnost dle přílohy 2 části 2.2.2.4 vyhlášky zpracovatel autovraků zpracuje autovrak zařazený pod katalogové číslo 16 01 06 buď sám, nebo jej předá jinému zpracovateli autovraků.

Oblast nakládání s odpady z autovraků je významně regulována legislativou, včetně evropské, jejímž smyslem je zajistit (reálné) využití materiálu vzniklého zpracováním (demontáží autovraků) v určité minimální míře. Pokud tedy zpracovatel autovraku po provedení základních demontážních operací popsaných výše předá a vykáže celý skelet autovraku jako opětovné použití, tato informace nemůže odrážet realitu, neboť příslušný kvalifikovaný zájemce prakticky nemůže využít celý nekompletní autovrak, ale pouze jeho některé části (které zrovna potřebuje). S ostatními materiály následně může nakládat způsoby, které umožňuje zákon o odpadech. Tento způsob nakládání s odpady z autovraků však již není evidenčně zaznamenán v návaznosti na vyhlášku. Tato skutečnost je pak v rozporu s cílem evropské směrnice 2000/53/ES, resp. zákona o odpadech, kdy má být dosažena recyklace pro 85 % a celkové využití pro 95 % z hmotnosti autovraku.

Pokud jsou tedy autovraky předávány výše popsaným způsobem mimo režim odpadů (jako „soubory náhradních dílů“), osoba, která se takového jednání dopustí, spáchá přestupek ve smyslu ustanovení § 66 odst. 3 písm. b) zákona o odpadech (*právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že předá odpad osobě, která k převzetí předávaného odpadu není podle tohoto zákona oprávněna*). Příslušný kvalifikovaný zájemce, resp. osoba, která tímto způsobem autovrak převezme, se pak také svým jednáním dopustí přestupku dle ustanovení § 66 odst. 3 písm. c) zákona o odpadech (*právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že převezme odpad, přestože k jeho převzetí není podle tohoto zákona oprávněna*). Horní

sazba pro uložení pokuty za oba uvedené přestupky je zákonem o odpadech stanovena ve výši 10 000 000 Kč.

Toto sdělení je určeno zejména zpracovatelům autovraků a dále pro krajské úřady v návaznosti na rozhodování o vydávání souhlasů k provozování zařízení k využívání odpadů dle § 14 odst. 1 zákona o odpadech a schvalování provozních řádů takových zařízení.

Schválil: Ing. Jaromír Manhart, ředitel odboru odpadů